

dende selskab eller kan indeholde udviklede forsikringstekniske spørgsmål. I de øvrige tilfælde indbringes klagen for ministeren, der dog kan indhente en udtalelse fra nævnet. Endvidere kan selskabet forlange, at dette sker.

11) Bestemmelserne om *fordelingen af udgifterne til dækning af forsikringstilsynets virksomhed* er ændret således, at der sker en rimelig fordeling under hensyn til de betydelige renteindtægter, som især livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne oppebærer.

12) De såkaldte »tværgående« *pensionskasser* er overført fra lov om tilsyn med pensionskasser til lov om forsikringsvirksomhed. Der er tale om pensionskasser for f. eks. ingeniører, læger, sygeplejersker og værkstedsfunktionærer.

Karakteristisk er således, at medlemskredsen ikke – som det var pensionskasselovens oprindelige hensigt – er begrænset til de ansatte i en bestemt privat virksomhed, men til personer med en bestemt uddannelse, uanset hvor de er ansat, eller til særlige brancher. Disse pensionskasser er endvidere i almindelighed langt større end pensionskasser knyttet til enkelte virksomheder. Bl. a. disse forhold gør, at pensionskasselovens bestemmelser i virkeligheden ikke dækker de »tværgående« pensionskassers behov. Deres virksomhed er nærmere en begrænset form for forsikringsvirksomhed.

Efter lovens kapitel 22 vil disse pensionskasser derfor blive sidestillet med gensidige skadesforsikringsselskaber med særligt begrænset formål, således at loven anvendes med de lempelser og undtagelser, som gælder for disse selskaber. Virkningen heraf vil bl. a. være, at de alene er bundet af vedtægternes regler om udtrædelsesgodtgørelser, at de optages i forsikringsregistret, at forsikringslovens regler om overdragelse af en forsikringsbestand kan finde anvendelse, at der stilles større krav til disse pensionskassers regnskabsaflæggelse, at årsregnskabet skal offentliggøres, og at de hvert år skal indsende en aktuaropgørelse til forsikringstilsynet, mod nu hvert 3. år.